

Prijs stad Leer voor 'nieuwe beelden' Hes

■ LEER - „Het absurde van het alledaagse krijgt bij hem een nieuwe vorm". Aldus burgemeester Günther Boekhoff in de Festsaal van het Alte Rathaus, bij het overhandigen van de eerste Wilhelmine Siefkes-Preis aan de stad-Groninger schrijver Henry Hes. Volgens de tekst van de oorkonde 'verdichtet er das Absurde des Alltäglichen zu überraschend neuen Bildern'.

De term 'verdichtet' heeft daarbij een dubbele betekenis. Hes (43) kreeg de prijs (groot 5000 mark) namelijk voor gedichten: een dertigtal, onder de titel 'Noadörst' ingezonden in het Zuderdaips, een Stadsgrönneger dialect. Inhoudelijk vertonen zij menig voorbeeld van plastisch gebruik van een veranderende taal, met nieuw samengestelde woorden as *spaghettibomen, hongerheufd, groatenhond*.

Hes past niet in een school en hoort niet bij een stroming. Voor taalzuiveraars en puristen is zijn dialect slecht Gronings, maar voor tal van vooral jongeren in stad en provincie hun eigen taal. Zo stelde Fokko Veldman (Smilde), die als lid van de jury inging op de literaire waarde en de zeggingskracht van de gedichten van Hes.

Hij zag qua sociale bewogenheid in diens werk een parellel met dat van Wilhelmine Siefkes, met 'heur gevuil veur de klaaine man, veur de lu an t voutenendje. Siefkes staat der n stap van oaf. Hes is aine van heur, mor aine mit n poëtische blik'. Net als de naamgeefster van de Preis (ereburger van Leer) in haar tijd en op haar manier is Hes zichzelf en doet hij geen concessies. „Dat roept soms heftige emoties op, zowel voor als tegen, maar zijn werk heeft in elk geval iets te zeggen en vraagt om een reactie. En daarom gaat het in de literatuur', aldus Veldman.

Er deden 63 auteurs aan de wedstrijd mee: 50 uit de Bondsrepubliek, 1 uit de DDR en 12 uit Nederland (waarvan 8 uit Groningen). Er waren wel enkele 'dikke boukwaarken', maar niet veel inzendingen van 'zondagsdichters' bij. En als ze er waren, kwamen ze meest uit Duitsland. „Dat wil niet zeggen", aldus Veldman, „dat het peil in Nederland hoger ligt. Er werd meer van door Duitsers ingestuurd. Als de wedstrijd aan deze kant van de grens was uitgeschreven, zou datzelfde in Nederland gebeurd zijn, vrees ik".

De tekst van Veldmans toespraak wordt afgedrukt in het eerstvolgende Grunneger literaire tidschrift 'Krödde'. Van het manuscript van 'Noadörst' wordt een bundel in het originele dialect met een plattduutse vertaling door Carl-Heinz Dirks uit Emden uitgebracht.